

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web: <http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.cat

Subscripcions: 902 131 025.

L'atenció als subscriptors serà de 9:00 a 14:00 hores.

subscripcions@eltemps.cat

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

President del consell d'administració: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpci Palau.

Redacció de València: Xavier Aliaga, Víctor Maceda
i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Àlex
Milian.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton
Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyis, Muriel Casals,
Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert
Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Alfons Llorenç, Glòria
Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira,
Joan Nebot, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Anna Ballbona, Marina Espasa, David Garrido, Ricard
González, Joan Antoni Guerrero, Rosanna Melià, Pelai
Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Josep
Piera, Carles Pont, Montserrat Serra, Lluç Soler, Nicolàs
Tomàs, Alvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Paula Arnas, Arnau Figueras.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Fer, Salvador
Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa
(Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Nous projectes: Zaida Torregrosa.

Subscripcions: Sumpci Palau.

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà:
mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap
altra mena, sense permís de l'editor.*

L'espill grec

És curiosa la fascinació que el denominat “exemple grec” produeix en alguns analistes i polítics del nostre país. La resistència organitzada a les directrius de l'anomenada troica –el Banc Central Europeu, el Fons Monetari Internacional i la Comissió Europea– ha suscitat a Grècia una enorme reacció social –una combinació entre indignació popular i orgull nacional– que ha culminat amb la victòria electoral de Syriza. L'error, en part de fons i més en les formes, de les imposicions de la Unió ha acabat sent contraproduent políticament. Així ho reconeixen els mitjans de comunicació més solvents fins i tot de la mateixa Alemanya. Per a Grècia, acatar les directrius d'austeritat marcades pel BCE ha suposat, d'entrada, un empobriment generalitzat. Sense l'impuls dels diners públics, l'economia del país s'ha vist minvada en un dels puntals més potents. Això dona la raó, d'entrada, als que consideren que les mesures que ha hagut d'acceptar a la força el Govern grec han estat contraproduents, a més d'humiliants.

Queda clar, doncs, que les autoritats comunitàries haurien de reflexionar i, sobretot, que haurien de buscar vies menys dràstiques perquè Grècia torne un deute que hipotecarà el país durant generacions. El fatalisme i la desesperació són els pitjors consellers per redreçar l'economia i la moral d'un país, amb el qual, agrade o no, estan compromesos els altres membres de la Unió. Ara, dit això, les anàlisis necessàriament han d'anar més enllà si volen ser mínimament sinceres i, sobretot, efectives. Quan la fallida pública grega va quedar evident –pels enormes errors propis acumulats!– i els mercats van rebaixar el seu deute a la categoria de la brossa, la catàstrofe es va evitar en part per la intervenció del mateix Banc Central Europeu. El Govern i els bancs grecs es van mantenir vius gràcies a un suport que ningú hauria prestat en un mercat lliure. Sense la Unió Europea Grècia no hauria pogut col·locar ni un bon més del tresor. I si ho haguera fet, els interessos imposats haurien estat d'usura descarnada. Quan des de Grècia es critica amb tanta vehemència la crueltat i l'arrogància de les instàncies comunitàries tot això no es té gens en compte.

No són aquestes reflexions, doncs, les que es fan el primer ministre i el ministre d'Economia grecs en la primera gira diplomàtica a Brussel·les i Berlín. Per ara només han rebut avisos que els indiquen que, si tiben molt la corda, es pot trencar. La pugna alegre tots aquells que entre nosaltres els consideren uns herois, un model a imitar. S'ha de tenir els ulls de guix per considerar ara mateix Grècia model de res. Cap país solvent al món no voldria estar al seu lloc?

Als nostres lectors

Sant Boi All-Star

El 15 de febrer se celebra al Madison Square Garden de Nova York l'All-Star Game de la NBA amb la participació del dos germans Gasol, Pau i Marc, de titulars. Mai dos germans no havien jugat aquest partit, tots dos com a titulars. Xavier Aliaga analitza la trajectòria esportiva dels Gasol fins a tocar el cel del bàsquet mundial en aquest esdeveniment. Gemma Aguilera cerca en el Sant Boi natal (de tots tres) les empremtes de les dues estrelles de la lliga de bàsquet més competitiva.

A més, publiquem un reportatge de *Der Spiegel* que corresponsabilitza la política inflexible d'Angela Merkel en la victòria de Syriza a Grècia. I especula si el partit de Tsipras pot generar nous equilibris en la UE.